

НАШЕ ЖИТТЯ

UKRAINIAN NEWSPAPER "OUR LIFE"

Число 62(94)

18 вересня 1946

Рік II

СЛОВО...

... Возвелич
"Отих малих рабів німіх...
"Я на сторожі коло них
"Поставлю слово..."

Т. Шевченко.

Українське слово од найдавніших віків має свою славну традицію.

Почавши від Нестора-Літописця воно нотує й закріплює в часі, поколінням прийдешнім на пожиток-науку, знання:

"Откуда земля руська" пошла есть", чи по-сучасному сказавши, "Звідки земля українська повстала..."

В "Руській правді" I) Великого Князя Ярослава Мудрого, слово встановлює взаємини між окремою людиною та іншими людьми, громадою, владою...

"Слово о полку Ігореву" на найвищі щаблі національної етики підносить-оспівує найкращі чесноти вояка-громадянина, що в обороні Рідної Землі, ворога шукав, іде „плотом Дону іспити“, щоб „собі чести й князеві своєму славі“ придбати...

В історичних універсалах, що в гетьмансько-козацькій добі, маючи силу діючих законів, заступали пресу, слово подає громадянству найконечніші інформації та закріплює в ньому правову свідомість своєї доби...

Подібно, як ніж, що в руках лікаря-хірурга рятует людське життя і в руках злочинця душогубає життя забиває, так і слово може служити цілям чистим і чесним - благородним і цілям брудним і нечесним - низьким. Включно до того, що пропагуючи "національні по формі" й злочинні по змісту світогляди, ідеї та звичай, стає каналом, через який в адорний національний організм проникає моральна зараза й гниль.

Тому то й велич української думки Т. Шевченко, могутнє слово якого для українців має значення українського морального закону, закликаючи черпти знання з таких джерел мудrosti, як рідна історія й традиція:

"Прочитайте знову ту слову
"Ta читайте від слова до слова
"Не лишайте ані титла, ані ті коми,
"Все розберіть...
гнівно докоряє тим землякам нерозважним, що безkritично в慨яються за блудними не-раз "свременними огнями" чужої мудростi, з якими часто-густо приносять в Україну тільки:
"Великих слів велику силу
"І більш нічого..."

Редакційна Колегія "Нашого Життя" в новому складі буде пильно дотримуватися в своїй щоденній праці саме кращих традицій та звичаїв українського слова, зокрема, торкатись найак-

*) В Князівську добу нашої історії тодішня Україна мала назву Русь, подібно, як в давнину Франція називалася Галлією, Італія - Римом, Румунія - Дакією, та кол. Росія - Московією, або Московією - Ред.

ВИДАЄ
ВИДАВНИЦТВО
"НАШЕ ЖИТТЯ"
В АУГСБУРЗІ
РЕДАГУЄ
КОЛЕГІЯ

Адреса Редакції
і Адміністрації:
Ukrainian Newspa-
per "OUR LIFE"
AUGSBURG
Somme - Kaserne
ЦІНА 60 ПФ.

Заява през. Трумена

(Вашингтон) — Промова американського міністра торгівлі Г. Воллеса, що він виголосив недавно на предвиборчих зборах з Нью-Йорку викликала в Америці й серед членів американської делегації на мировій конференції в Парижі велике заміщення. Мін. Воллес застакував політику ЗДПА, щодо СССР, домагаючись її злагодження та скритикував "імперіалістичну політику Вел. Британії". Преса ЗДПА і Англії виступила гостро проти думок мін. Воллеса, зате СССР — прийняв їх з великим вдоволенням.

Критичну ситуацію, яка витворилася в міжнародній політиці у зв'язку з промовою мін. Воллеса розяснив в суботу през. Трумен на спеціальній пресовій конференції, заявивши, що тут маємо до діла в непорозумінням та, що він не схвалює становища мін. Воллеса, а тільки не заперечує йому право виступати прилюдно і говорити в цій справі. През. Трумен стверджує, що закордонна політика ЗДПА залишається незмінною й надалі.

Паризькі кореспонденти стверджують, що промова мін. Воллеса була дуже необдумана та, що становище през. Трумена не тільки одобрює дотеперішню закордонну політику мін. Бернса, але й скріплює його намагання в боротьбі з щораз більше зростаючим советським імперіалізмом.

ОЗБРОСННЯ В СХІДНІЙ ЗОНІ

Часопис "Гановеріше Цайтунг" подає відомості про продукування зброї в східній зоні. Російські та німецькі техніки працюють у східній окупованій зоні Німеччини над відбудовою летунських виробень та над продукцією нової зброї. Виробні мусять працювати на всю Іхню виробничу спроможність. Лондонський "Таймс" пояснює, що загальні продукції зброї Імовірно невелика, бо всі ті виробництва були дуже пошкоджені бомбардуванням. "Таймс" заявляє, що офіційні британські кола не стверджують відомостей, що в советській окупованій зоні відбувається щось таке, що порушувало б ухвали конференції у Потсдамі.

(а-д)

Засідання Ради Міністрів

Рада Міністрів п'ятьох великоріджав обміркувала питання перенесення загальних зборів ОН. Делегат Китаю запропонував відкласти загальні збори на 11-е листопада. Міністр закордонних справ Англії Бевін висловив думку, що загальні збори можуть розпочатися своєчасно, але перед тим мають бути обговорені справи Німеччини й Австрії. Після дискусії Рада Міністрів ухвалила відкласти загальні збори ОН на 23. жовтня ц. р.

До громадянства!

Редакційна колегія газети "Наше Життя" в новому складі повідомляє:

1. До газети "Наше Життя" ч. 62 (94) використано матеріали попередньої Редакційної Колегії.

2. Додаток "Н. Ж." ч. 36 виходить в цілому редакційний попере-дньою Редакційною Колегією.

Закликмо українське громадянство до співпраці в оновленій газеті "Наше Життя"!

Приймасмо додиси, поради, побажання, і зауваження.

Редакційна Колегія.

туальних питань біжучого дня, після наказу Т. Шевченка:

"І чужого научайтесь,

"Свого не дурайтесь...

Українським виключним "любитеям" усяких чужих "свременних огнів", які пробуватимуть проповідувати українському громадянству різну "національну по формі" чужу "мудрість", йому на шкоду й згубу замірену, при потребі твердо відповість:

"А розумне ваше слово

"Бедхено підбите..."

Редакційна Колегія.

ГУРАГАНИ У ПІВNІЧНІЙ ІТАЛІЇ

Над Північною Італією пронісся шалений гураган. У провінції Венеції гураган завдав величезної шкоди виноградникам. Вважають, що знищено до 50% "о урожаю винограду. Зруйновано багато будинків, убито троє людей і багато ушкоджено.

Військове Американське міністерство повідомляє, що генерал Айленговер на-прикінці вересня відвідає в Американській зоні Европи армію з метою річного інспектування. Одночасно він побуває в Англії, можливо у Франції і Бельгії.

* На німецько-голландському кордоні заарештовано одного російського офіцера в супроводі невідомої жінки. Виявилось, що вони вилетіли з советської зони на вкраденому літаку. При них знайдено багато аліантських грошей і інших цінностей. Обох іх заарештували й передали російські влади.

Розбіжності на Мировій Конференції

Мирова конференція в Парижі почалася 29 липня. Від самого початку в поглядах і намірах учасників конференції виявилися великі розходження. Та чи й могло бути інакше?

Проти Німеччини та її союзників вели війну держави не одного політичного типу. Поряд із демократичними країнами були держави з виразно диктаторською структурою (наприклад, Бразилія). Нема чого й казати, що т.зв. "найдемократичніша країна в світі" на сході Європи своєм устроєм і політичною практикою належить до типу тотальних диктатур, проти яких почалася війна 1939 року. В боротьбі проти спільного ворога — німецького та італійського фашизму — західні демократичні держави та східні одно-партийні великодержави йшли спільним фронтом. Але по закінченні війни відразу виявилось, що перемога над диктаторськими державами фашистівського типу не помірно підсилила іншу, не менше небезпечну диктатуру. Ця диктатура не змінила своєї ідеології і не відмовляється від наміру — опанувати світ, як це документально показує в своїй новій книзі колишній американський посол у Москві, Вільям Буллітт.

В чим причини незгод між західними великодержавами та Сovieцьким Союзом? Головна причина — це недовір'я Sovieцького уряду до інших держав світу. Sovieцький уряд ще й досі слідом за теорією Леніна вважає неSovieцькі уряди в інших державах за "розбійницькі", що тільки й думають про те, як би напасті на Sovieцький Союз. Інша справа, чи це недовір'я у провідників Sovieцької держави шире чи нешире. Та може бути, що вони самі не вірять у легенду про "протисовітський блок", що мовляв, готове нову війну проти ССР. Але пропаганда небезпеки для ССР від імперіалістичних розбійників" приносить деякі вигоди для Sovieцького уряду: 1) Цим способом можна відвернути увагу народів мас в ССР від внутрішніх труднощів і спрямувати її на "зовнішнього ворога". 2) Можна з цієї причини ставити вимоги до великодержав щодо "безпеки" для Sovieцького Союзу.

Ці "вимоги безпеки" сягають дуже далеко: для неї Sovieцький уряд вимагає собі доступу до Егейського моря через Дарданеллі і через Грецію, яку Москва хоче приділити Болгарії, своєї військової держави. В інтересі "безпеки" Sovieцький уряд домагався Тріесту для Югославії. Для тієї самої "безпеки" Москва сунеться в Китай, на Курільські острови, навіть, африканські колонії Італії хотів Sovieцький уряд взяти під свою контролю. Ця метода "забезпечення кордонів від нападу" дала Sovieцькому урядові 1939-40 рр. Західні Україну, Білорусь, Басарбію та Буковину, малі Балтійські держави. Задля "безпеки" Sovieцького уряд напав був на Фінляндію в грудні 1939 року. Бажання придбати собі нафтovі джерела в Персії теж диктується потребами "безпеки". Самособою, таке розширене розуміння Москвою справи воєнної безпеки викликає невдовolenня й огірчення в англійсько-американських великодержавах. Всюди, де виступає Sovieцький уряд із своїми домаганнями, він натикається на спротив Вашингтону й Лондону. Це виявилося в гострих дипломатичних

нотах, що їх послали уряди Америки та Англії в справі московських домагань щодо перегляду договорів, які забезпечували Туреччині володіння протоками з Чорного моря в Середземне. Також напади міністра Sovieцької України, Мануйльського, на грецький уряд, що він, мовляв, загрожує світовому миру, викликає в демократичних державах одностайну відсіч.

На Парижській конференції утворилися два блохи: блох Sovieцький (Польща, Чехо-Словаччина, Югославія і ін.) та спілка демократичних держав, що стоять під проводом Англії та Америки. На початку Франція та Норвегія держалися нейтрально і пробували деколи голосувати з однією або з другою групою держав. Але тепер ці держави йдуть одним фронтом із Англією та Америкою. Францію примушує до цього той факт, що союз з Москвою підсилює вплив комуністичної партії, і французьких комуністів, це значить попасті під московську опіку: тоді треба на наказ із Москви — "служи вірно служити... Норвегія, що має соціалістичний уряд, занепокоєна написком Москви на Швецію (торговельний договір, що дає Sovieцькому Союзові великі користі не вінчесці шведського народного господарства). Але британський та американський народ якнайгостріше цураються думки про війну. Вони вступили б у війну тільки тоді, коли б ця війна була останньою можливістю для оборони перед загрозою для їхнього життя. Колишній міністр закордонних справ Англії, Іден, у своїх статтях пише, що Sovieцький уряд намагається поставити в сусідніх країнах прихильні уряди і що Москва в некомуністичних країнах дала комуністам провідні місця. Це робиться неначе для безпеки — пише Іден, — але "на ділі Sovieцький Союз цієї безпеки не знаходить.. . Не може бути ніякої тривалої безпеки для Росії в такім становищі, коли уряди мен-

шости, ӯпановані комуністами, мають владу, що спирається тільки на силу Sovieцького Союзу. Поки будуть такі відносини, в цих країнах буде постійний спротив і триватиме звязаний з цим неспокій на Сході Європи.

Одночасно з Іденом бере слово в справі паризької конференції колишній міністр закордонних справ ЗДПА Самнер Велс. Цього діяча також турбувє те, що в Парижі виявилось велике напруження між великодержавами: "Парижська конференція покаже, чи можливе примирення інтересів між Заходом і Сходом. Велика спокуса в тім, що ми вітаємо мир, який буде миром тільки назвою, бо будь — яке порозуміння здається ліпшим, ніжніяке. Якщо ж має бути досягнуто дійсний мир, то для американського народу краще дивитися теперешній проблемі вічі і відкинути будь — яке рішення, що через фальшиву підставу може зробити вічною непевність".

Велс вважає, що між Sovieцьким Союзом та Америкою немає такої розбіжності в інтересах, щоб її не можна було погодити. Про неоднаковість світогляду держав демократичних і Sovieцьких Велс зазначає: "Ідеологічні питання служили для росіян в останніх роках завжди тільки, як засіб для цілі". Дійсно, чи диктувалася Sovieцька ідеологія союз з Гітлером в серпні 1939 року? Тоді Москва мала голу імперіалистичну ціль — здобути нові території на Заході, хоч би й з допомогою німецьких нацистів. Про те Велс не хоче заперечувати значення Sovieцької пропаганди проти "капіталістичних держав", що мовляв, готуються напасті на Sovieцький Союз. Цей страх перед "капіталістами", думає Велс, може дійти до стану душевної хвороби і тоді небезпека зудару між великодержавами нависне над світом. При всіх цих цієї невеселих міркуваннях англо-американських політиків про міжнародні відносини вони покладають надію на

силу власних армій. Булліт пише, що ССР завжди готовий наступати на ту державу, яка не має або обороняється. Американці та англійці знають, що в московським уряді сидять політичні реалісти: на війну, засуджену на програму, Sovieцький уряд добровільно не піде. Отже, світ знову вертається до староримської приказки: сі віс пацем, пара беллюм. (Коли хочеш миру, то будь готовий до війни). Але ця мудрість має слабу сторону. Озброєний "мир", суперництво і конкурентія в підготовці до війни розділять заздрість, страх і ненависть. Перегони в озброєнні ведуть до спокуси: напасті на противника, поки він менше підготовлений... Турботу за долю людства чуємо в словах дипломатів демократичних держав на мировій конференції в Парижі. Тому відповідальні діячі на конференції втрачають дипломатичний спокійний тон і говорят гостро, підвищеним голосом. Так кричав австралійський делегат Іветта до Молотова, щоб він не пробував "заликувати" (інтимідати) учасників конференції. До гострої суперечки дійшло між югославським делегатом та англійським дипломатом Олександром. Також недавня промова американського міністра закордонних справ Бернса в Штутгарті мала завдання — звернутися до цілого світу в справі упорядкування відносин у Середній Європі. Американська преса підозрює намір Sovieцького уряду прилучити половину Німеччини до Sovieцької держави...

Боротьба за мир і за форми мирових договорів набирає драматичного характеру. Конференція в Парижі — це тільки вступ до ліквідації війни. С. О.

Президент Трумен заявив представникам преси, що наради з Британією у справі палестинської проблеми продовжуються. Він вимагає дозволу для 100.000 євреїв емігрувати до Палестини. Жидівські організації, що перебувають в Англії, запросили на конференцію в Лондоні представників від ЗДПА, але Америка цих представників не надіслала.

У двадцяту річницю (ІВАН БАГРЯНИЙ)

"Першого вірша написав я в дев'ять років у першій класі "Начально-го училища". Написав українською мовою, як протест проти учителя, що бив мене лінійкою по голові за те, що я не вмів по — російськи. Ба, згодом уже й умів, та не хотів. Ніколи ті "русські учитель" не почали від мене СЕМ, тільки — СІМ". — розповідає Іван Багряний. Цей епізод яскраво характеризує Івана Багряного, як тверду людину, і майбутнього громадянина.

Над високим гордим чолом — русяве волосся. Серйозний, разом і веселий, життєрадісний і чутливий, оптиміст тієї категорії людей, що й посивіши — не старіються.

Іванові Багряному років сорок. З них — вісім років в'язниці й Сибіру, 86 днів — камера смертників.

Усе почалося з першого друкованого твору. В серпні 1926 року, студіючи в Київському Художньому Інституті, І. Багряний надрукував вірша про Київ "В місто", що починається словами "Здра-

стуй, велетень закований..." Молодий 20-ти річний поєт відразу ж потрапив у "попутчики" і "кур'єрські поети". В той час в офіційній Sovieцькій поезії носилися з "гармошкою". Тон задав російський поет А. Жаров, написавши, що "гармонь — краса Sovieцьких деревень". І. Багряний всупереч казенним голосам написав "Пісню про гармонь"; в ній висміяв віршомазів з "Молодняка" і їх "музу". "Сифілітика без носа на гармонь обперлася".

В Києві молодий бунтівничий поєт потрапив у середвище собі подібних, бунтівливих супроти страшної дійсності письменників: Б. Антоненка-Давидовича, Косинки, Б. Підмогильного, Дм. Фальківського, Т. Осьмачки, Є. Плужника. Це було літературне об'єднання МАРС. З цієї групи пощастило пережити всі тортури лише Тодосеві Осьмачці та Іванові Багряному. Всі інші, горді й непохитні патріоти поневоленої України, загинули за протест проти того поневолення у в'язницях і конц-таборах СССР.

З болем і сумом, але без найменшої нотки зневіри розповідає І. Багряний про долю своїх творів. Книжка

поезій "До меж заказаних" (1928 р. в-во МАСА) була конфіскована в 1932 році. Книгу "Аве — Марія" конфіскували в 1928 році відразу ж по виході, і ледве сотня екземплярів побачила світ. Віршований роман "Скелька" був конфіскований у 1932 році. Офіційна критика, визнаючи роман, як велике досягнення в укр. літературі з мистецького погляду, накинулася на поета, як на "активного ворога Sovieцької влади і організатора протисовітських дій у літературі" і т. ін. ("Критика", ч. 10, 1931 р.:) В 1932 році була конфіскувана і збірка нарисів. Книга поезій "У поті чола", а над нею поет працював два роки, була прийнята в-вом "РУХ" до друку, але цензура заборонила друкувати. Доля оригіналу, що зберігався в родині О. С., невідома; другий екземпляр пропав при арешті. В 1929 році в журналі "Червоний шлях" з'явилася поема "Вандея" Рефреном були такі рядки:

"Ex Vanda, Vanda, Vanda, Vanda
Під чужим і гербом і мечем..."
В ній поет стверджував боротьбу українського народу проти північного гнобителя, боротьбу не якоїсь контрреволюційної провінції (чимбула Вандея у Франції часів Тьєра), а революційну боротьбу української нації за незалежність, боротьбу, що триває й тепер. Поема була розшифрована і конфіскувана. Нелюди в "шкірянках" усе це занотовували.

Корейські втікачі

Американська військова влада висловила протест советському командуванню в північній Кореї проти потоку японського цивільного населення, що без попередньої заяви переходить до південної Кореї, тобто в американську зону Кореї. Від 4-го серпня щодня понад тисячу обіданих і голодних японців переходить до американської зони. Відповіді на протест не одержано. ("Нью-Йорк Таймс", серпень 25).

Про наше право

Як повідомляє літовський часопис "Мусу Келіас", утікачі що їх комісія позбавила права ДП, мають право оскаржити постанову комісії перед місцевою військовою управою; постанову місцевої військової управи можна оскаржити в штабі дивізії, а ухвалу штабу дивізії в штабі армії.

Доки оскаржена ухвала комісії остаточно не розв'язана, вона не може бути виконана, тобто фактично втікач не може бути позбавлений ДП.

Не може бути позбавлений прав ДП один із членів родини, якщо іншим це право надано, отже членів родини не можна відокремлювати. Переселення до іншої зони не може бути причиною позбавлення права ДП.

Скарги на ухвалу комісії подавати через директора місцевої УНРРА або безпосередньо до військової управи, але повідомивши про це директора. Вояки, що їх свого часу приневолено вступити до німецької армії, так само мають право оскаржувати ухвали комісії. Скарги треба писати англійською мовою. Місцева комісія мусить передавати мотиви й докази, що стали підставою до позбавлення певною особи права ДП. У скаргі так само треба вказати докази на право ДП.. Якщо немає документів, указати свідків, (подав А. О.)

**КОМІСІЯ МАРТИРОЛОГІЇ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ**
До уваги наших громадських
чинників.

Пленум ЦПУЕ рішив утворити Комісію для прослідження мартирології українського народу під німецькою займанчиною. Комісія під дією при Президії ЦПУЕ.

Головне завдання Комісії на найближчий час — зібрати матеріали про характер режиму в Україні та про

трактування українців, вивезених на примусові роботи до Райху. Ці матеріали по опрацюванні Комісія видасть збірником, що послужить для української пропагандистської праці.

Комісія схвалила зібрати цей джерельний матеріал від українських емігрантів у західній Німеччині засобами безпосередніх розмов на основі устійного запитника. Комісія намагається охопити цими безпосередніми розмовами якнайширише коло української еміграції, зокрема ту її частину, що живе по таборах, а згодом і тих, що мешкають приватно. Шоб досягнути цієї мети, при кожній тaborovій управі буде місцева комісія мартирології.

Завдання Комісії провести з кожною особою розмови на основі запитника і спisати їх у протокол.

Акцію треба провести в спільному темпі, щоб праця була закінчена до розв'язання таборів, бо тоді така акція з таким підходом, що бере до уваги кожного емігранта, була б загалом неможлива, а в зв'язку з тим було б неможливо зібрати той цінний матеріал, що його напевно носить з собою кожний, хто пережив німецьку окупацію.

Звертаємо увагу на те, що ці матеріали будуть мати дуже важливі значення для української пропаганди в світі. З уваги на це просимо поставитися до залікованої акції з належною повагою і не шкодувати на це праці.

За Президію ЦПУЕ

Голова: Головний Секретар: (-) В. Мудрик (-) Мігр. Роман Ільницький

Виставка мистецьких праць ДП в Бад Верісгофені

З ініціативи УНРРА 15 вересня ц. р. відкривається в Бад Верісгофені міжнародна виставка мистецьких праць культурних досягнень ДП.

Виставка покаже зразки праць з ділянок:

1) Народна творчість, народний одяг та прикраси килими, вишивки, різьба, орнамент, кераміка, тощо.

2) Малярство.

3) Друковане слово.

4) Гроші та поштові значки.

5) Фотосвітлина.

Виставка триватиме до кінця вересня 1946 р. В цей час відбуватимуться імпресії: музика, спів, танки та спорт.

16. 9. 1946. хор "Бандура" (Божик).

26. 9. 1946. камерний концерт (Савицький, Тарамова, Барвінський).

Виставка закінчиться 29. вересня 1946 р. "міжнародним днем" (програма передбачає виступ українських хорів і танцюристів).

Інформує та групові згадування приймає п. А. Хомова, Бад Верісгофен, "Парк Готель".

В Америці почався масовий страйк моряків, в наслідок чого 2.300 кораблів стоять без руху.

Нарешті прийшов час: в 1932 році на одній з вулиць Києва вони заарештовують Івана Багряного — людину, що теж була в шкірянці. Але не в тій, огильбланій і облитій неповинною кров'ю, а в шкірянці, овіяній суворими вітрами боротьби українського народу за своє самостійне життя, за Українську Соборну Державу. Заарештовують людину, що гордо несла в грудях українське серце.

Писані (друковані й недруковані) твори весь час фігурували на слідствах. Знущання, камери, етапи, в'язниці, камера смертників, сибірські морози — все ж не зломили поета. Ще мінішій волею й духом, вірою в перемогу української ідеї, повернувшись він (після знищення Єжова) в 1940 році додому, без жадних прав, без дозволу виїхати на годину з міста. Майже всі речі, писані у в'язницях — загинули. Те, що залишилось у пам'яті, зібране в книзі "Золотий бумеранг", вона незабаром вийде в друку.

І ось учора виступив Іван Багряний в Авгсбурзі, по закінченні конференції СУМ'у. Суворі й захоплюючі поезії читав поет. Після першого ж вірша нав'язується тісний контакт між ним і слухачами. Раз по раз гучні оплески. Не стає поета і слухачів — є одне ціле, одна частина української нації в поході за волю. Вірш Івана Багряного — не захмарні видива, не абстрактні

роздуми, не холодні пірамідки на 14 рядків вони бойові й молоді, як і сам автор і його найулюбленіша автографія, що цілком його розуміє. Вони глумляться з нездорових проявів у нашому житті, закликають бути чесними й послідовними, бути розважними й сміливими — бути повноцінними вояками за свою, залежну лише від українського народу Державу.

Мужню постати не зломили ніякі пережиті тортури. І. Багряний працює в орг. письменників МУР; нещодавно закінчив останню редакцію "Тигрові", закінчив роман "Люба"; в різних країнах різними мовами вийшла його брошур "Чому я не вертаюсь до СССР?" Про цю брошуру не згадує українська преса, тоді як люди, що вже одержали брошуру з Канади, кладуть її поруч з своїми документами, заявляючи: "Оце мої відповіді на всіх комісіях".

Ще молодий і роками, а тим більше — волею й душою — вступає І. Багряний в 20 річницю літературної діяльності. Від широкого серця побажаємо Ювіляントів нових бойових творів, щоб з ними гордо і твердо маршувати в бою вперед до нашої мрії й правди до столиці Незалежної Української Держави — розкованого з кайданів Києва.

4. IX. 46 р. Леонід Полтава.

З українського життя РОКОВИНИ ПОХОДУ НА КИЇВ

(31. 8. 1919-31. 8. 1946)

З нагоди 27-ліття походу з'єднаних

українських армій — Української Армії УНР та Української Галицької

Армії — 1 вересня ц. р. в греко-католицькій церкві в таборі "Сомме-казерне" в Авгсбурзі відслужено панаходу

за бл. п. Головного Отамана УНР Симона Петлюру і за головного командувача УГА ген. Мирона Тарнавського

та за всіх поляглих у визвольних

змаганнях стрільців і козаків. Перед

панаходою о. дек. Вол. Пилипець сказав

коротку проповідь, пригадуючи зібраним

циєї світлий день, коли УГА по

переході річки Збрucz, скріпила вичерпані

вже у нерівному змаганні з ворогом

сили Армії УНР й разом обидві

з'єднані армії, по успішних боях під

Чорним Острівом, Проскуровом і Могилевом, 31. серпня 1919 р. теплого

літнього вечора увійшли до серця

України — Києва. На жаль другого дня

треба було відступити перед напором

Денікіна з одного, а більшевицьких

орд з другого боку...

Треба відзначити що й те, що й наше тодішнє об'єднання не було таке тривке, як цього вимагала ситуація, добре молоді держави. Тоді, як і тепер, теоретично говорилося про об'єднання всіх сил, про консолідацію, про співпрацю, а в практиці діяло інакше.

Історія — вчителька життя чомусь сьогодні не може нас переконати і чогось навчити...

Увечері пластовий кіш в Авгсбурзі з нагоди цих пам'ятних роковин, зібрався на пластову ватру. Проф. Миколін розповів пластовому юнацтву в котячих словах історію наших визвольних змагань від найдавніших часів до останніх днів.

Шкода тільки, що на ватрі не було старших пластунів і сеніорів. А. К-р.

КОНФЕРЕНЦІЯ СУМ-у в АВГСБУРЗІ

Перший з'їзд СУМ-у (Спілки Української молоді) відбувся 3. IX ц. р. в Авгсбурзі. Це перша ділова нарада

української молоді на еміграції.

З'їзд відкрив представник централі

СУМ-у з Мюнхену коротким вступнім

словом, згадуючи про світлі момен

ти праці СУМ-у на українських

землях аж до його ліквідації з наказу

врага.

З'їзд одержав привітання від архієпископа Ігоря та декількох приватних осіб. Крім цього, представники ЦПУЕ і ОПУЕ склали свої привіти

українській молоді особисто.

Основну доповідь на тему: "Завдання нашої молоді на еміграції" прочитав проф. Вовчук: Його доповідь зводилася до таких тез:

1. Чи має за що змагатися українська молодь; чи Україна — держава?

2. Наші можливі шляхи.

3. Практичні шляхи нашої молоді

в її праці на еміграції. СУМ, як

організація молоді, що стоїть поза

партиями й має бути організацією аполітичною, повинен, як це підкреслено при відкритті конференції, нав'язати до світлих ідей СУМ-у в Краю і до традицій подібних організацій на західно-

українських землях, як "Сокіл", "Січ",

а увіховній праці варто б засвоїти засади

англійського й українського скавтингу.

Позитивним було твердження

доповідача, що українська держава існує,

що представники цієї держави виступають на міжнародній арені, лиши уряд

на добро і користь українській нації".

По доповідях відбулася дискусія. Помітніші голоси в дискусії, що порушували якісь проблеми, це др. С. Парфенович, мігр. Рак, молодий студент Мартос (з усіх молодих дискутантів найбільше вирізнявся своїм виступом, змістовністю й ясністю думок) влучно підмітив, що не атомова бомба, не сама гола фізична сила, але ідея найсильніша зброя.

На закінчення конференції представник централі СУМ-у подав вичерпні інформації про організацію осередків СУМ-у по таборах та пояснив деякі моменти з статуту. Повідомив також, що незабаром появиться журнал СУМ-у, і запрошуєвав охочих до співпраці.

По інформаціях з місця національним гімном закінчено цю першу, треба сказати вдалу, зустріч молоді. В'їд себе бажаємо СУМ-ові як найкращих успіхів у праці, щоб він справді став осередком ділової, розумної, не партійної; а всеукраїнської праці української молоді на еміграції.

По закінченні конференції відбувається авторський вечір поета Івана Багряного, що читав свої твори, пов'язані з минулім старого краєвого СУМ-у.

A. К-р.

Виставка української графіки

Заходами українського музею-архіву при Українській Вільній Академії Наук в Авгсбурзі в домівці музею в таборі "Сомме-казерне" улаштовано мистецьку виставку сучасної української графіки на еміграції в Німеччині.

Український музей-архів, що комплектує всі наші видання на еміграції, — це вислід невтомної праці проф. В. Порського. У цьому музеї-архіві вже на 1. липня ц. р. було зібраних різних документальних, друкованих, фото та інших матеріалів 4418 одиниць.

Музей улаштував три виставки преси, дві виставки графіки та одну виставку оригінальних творів сучасних майстрів-мистців.

На закінчення останньої виставки української сучасної графіки 30. серпня ц. р. в приміщенні музею проф. В. Січинський прочитав доповідь з цікавими критичними завважами про сучасних наших мистців-графіків.

Завважи ці й фахову оцінку самої виставки вмістимо окремо. A. K-р.

Відновлення "Обнови"

Як довідуємося з "Християнського Шляху", ч. 32., у Мюнхені 30. 7. ц. р. відбулися загальні збори т-ва українських студентів католиків "Обнова", що існувало у Львові в рр. 1930-39 і відновило тепер свою діяльність на чужині. Це товариство ідеологічне, що стоїть на становищі християнської релігії й моралі. Його статут затвердив у-країнський католицький Ординарій — Апостольський Візитатор.

Ціль "Обнови" плекати й поширювати ідеологію українського католицизму серед української високошкільної молоді. "Обнова" має: 1. Гуртувати українських студентів, що визнають християнський світогляд, 2. Працювати над її духовим оформленням на основах християнської релігії і моралі та в дусі української національної традиції, 3. Виробляти серед членів новий погляд на цілі студента й обов'язки українця-громадянина, 4. Репрезентувати у-країнську високошкільну молодь серед міжнародних католицьких студентських організацій".

Редакція нашого часопису, стоячи також на становищі християнської моралі, широ вітає відновлення діяльності "Обнови" і бажає нашому студентському товариству багато успіху у його діяльності.

* Совєтська преса заперечує думку іноземної преси, ніби таємні ракети походять з ССРР.

КОНЦЕРТИ ХОРОВОЇ КАПЕЛІ "УКРАЇНА"

Після майже двомісячної перерви відома українська хорова капела під проводом свого обдарованого диригента, одного з найбільших знавців нашої народної пісні, проф. Г. Нестора розпочала знову свої концертові виступи, двічі виступала в мюнхенському театрі "Лірак" на міжнародному фестивалі в таборі на Фраймані та в Шляйсгаймі.

Широкий програм з творів наших вітчизняних композиторів та зразків західно-європейської музики викликав підвищене зацікавлення серед українського громадянства, і майже всі концерти пройшли при повній автодорії.

Стещенковою кантатою Шевченкові "Сонцем нам твоя пісня засяла" почала капела свій виступ. Почали трохи примушено, але пізніше вийшли в темп і закінчили загальним співом "честь і слава" витончено, чітко та відшліфовано!

Виключно майстерно оброблена Людкевичем пісня про Морозенка набула особливої краси у виконанні капели, що яскраво передала її прекрасну гармонійність, чудове піяно, підкреслила зворушливе горе матері та закінчила символічним малюнком могили.

На жаль не завжди в потрібному темпі прозвучав чудовий хор "Туман хвилями лягає" з опери "Утоплена" Лисенка; народня пісня "Повій вітре" в обробці Ступницького передана задушевністю та ніжністю, а незрівнаний "Дударик" Леонтовича, цей справжній шедевр хорового мистецтва, відзначився чіткістю, прозорістю, яскравістю.

Ніжна пісня "Мала мати одну дочку" в обробці Леонтовича та "Ой на горонці", гармонізовану Стещенком, проспівано піднесено і з почуттям: В обробці Котка „Гандзя“ грайлива весела пісня прозвучала з яскравістю і відтворила чарівний образ сільської красуні. Також жваво в темпі проспівано „І шумить і гуде“ в обробці Верськовки.

Чоловічий хор, особливо вдало виконав „Чорна рілля“ Людкевича. Титанічний образ землі, зораної ціліни, де лежить убитий козак, набув у талановитій інтерпретації чоловіків, виразності й повнокровності. Меншою емоційності досягли співаки в пісні про Нечая та, добре розпочавши „У туркмені по тім боці“, не досягли достатньо виразного фіналу.

Непогано були виконані вірці, західно-європейського репертуару. Найкращим з них були „Цигани“ Шумана.

Вальс Штравсса „Казки Віденського лісу“, опоритий мотивами казок, романтичної замріяності, надії і кохання, створив відповідний настрій, а в його іншому вальсі „Блакитний Дунай“ передано виконавцями захоплені почуття автора, наявні хвилями великого середньо-європейської ріки.

Концерт закінчився патріотичним маршем „Засяло сонце золоте“ Недільського, що його капела виконала піднесено, в темпі з характеристичним підкресленням мотивів боротьби за рідний край.

Партію фортеціально виконувала піаністка Степанова. Г. Л.

ОГОЛОШЕННЯ

Запис на кооперативний семінар, при Українській Економічній Високій Школі у Мюнхені

В зимовому семестрі 1946/47 року розпочинається КООПЕРАТИВНИЙ СЕМІНАР під керівництвом проф. В. Мартоса по 2 години тижнево по обидві.

Учасниками семінару поруч зі слухачами У.Е.В.Ш. можуть бути також осо-бі, що:

1. мають матуральне свідоцтво, а також
2. мають зараховані чотири семестри високої економічної або торговельної школи, або не менше як п'ятнадцять практику в кооперативних установах.

Запис у понеділки, середи й п'ятниці від 10 до 12 години в канцелярії У.Е.В.Ш.

Канцелярія школи

Зоя Гаврилюк

Дня 9. 9. ц. р. одійшла від нас Зоя Гаврилюк, мешканка нашого табору й перша організаторка дитячого садка в Сомме-казерні. Покійна народилася 11. 1. 1922 р. в с. Квасилів горохівського повіту на Волині. Закінчила гімназію у Львові, вступила там же на медичну, але пізніше перейшла на агрономію. Всіні події перервали її науку.

Покійна з запалом віддавалася національно-віяловій роботі над нашими найменшими і, працюючи в Холмі за війни, організувала один із *класів* там дитячий садок. Цій же праці віддавалася і в нашем таборі та поклава перші підвальнини нашого дитячого садка. Родинні обставини змусили її залишити обов'язки садівничих. Покійна відзначалася високою національною свідомістю, ідейністю та готовістю віддавати свої сили й знання на добро нашого українського загалу.

Передчасна смерть бл. п. Зої Гаврилюк сповнила серця членів нашого таборової громади глибоким смутком.

Покійна залишила двоє дрібних дітів.

Нехай світлим буде для Тебе нове буття, де нема сліз ні зідхань.

Вічна Тобі пам'ять!

ПОДЯКА

Приношу сердечну подяку Духовенству, хорові, працівникам таборових майстерень та іншим громадянам, що вшанували пам'ять мого померлого чоловіка бл. п. ЮРКА МИХАЙЛІКА збиркою грошів, вінками та проводом на цвинтар.

Н. Михайлік.

КОНКУРС НА БУДОВУ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ НА ЧУЖИНІ

Минає 350 років від проголошення Берестейської Унії. Частина українського народу, що перебуває на еміграції, відзначає ці роковини саме в часі найкороткого переслідування нашої церкви на рідній землі. Для утримання пам'яті цієї дати діловий Ювілейний Комітет при Апостольській Візитатурі Української Кат. Церкви в Мюнхені сквалів забудувати українську церкву в Мюнхені.

Для цього оголошується конкурс на типовий проект церкви на таких умовах:

1. Проектовані церкви мусить мати характер української церкви;
2. Церква свою величиною має бути розрахована на 300 вірників;

3. Церква має бути побудована в основному з вогнетривкого матеріалу;

4. Конкурсовий проект може бути виконаний довільним технічним способом з міркою 1:100, а плани мають цілком характеризувати ідею автора і повинні складатися щонайменше з таких рисунків: а) поземний план, б) перекрій, в) дві характеристики фасадів, г) перспектива;

5. за найкращі проекти визначені

з преміями:

1. премія РМ 4.000,—

2. премія РМ 2.000,—

3. премія РМ 1.000,—

6. Премії за нагороджені проекти будуть виплачені протягом одного місяця від дня їх прийняття через конкурсове жюрі, а переможні проекти стають власністю Ювілейного Комітету.

7. Резенедль подання проектів минає 30. вересня 1946 в 18 год. Подавати проекти треба до канцелярії Апостольської Візитатури Греко-кат. Церкви в Мюнхені-Пасінгу.

Склад жюрі буде оголошений пізіше. Всякі інформації можна отримати в канцелярії Апостольської Візитатури Греко-кат. Церкви в Мюнхені-Пасінгу.

Обербергерстор Бундер-стр. 22.

Апостольська Візитатура

Гр.-кат. Церкви в Мюнхені.

Реферат Будови Церкви

інр Апостольській Візитатури

Гр.-кат. Церкви в Мюнхені.

КУПЛЮЮ фотографію оригінал:

Хор інтернованих українців Петроківського табору під орудою С. Сологуба з 1921 року в Петрокові.

Добре заплачу готівкою або речами. Авгсбург,, Сомме-казерне" Бл. III к.48. Оферти надсилати: „Фото-Світ“

Накладом видавничої кооперативи "УКРАЇНСЬКА КНИГА" друкується і з'явиться незабаром у продажі:

1. ЛАТИНСЬКА ЧИТАНКА Панчука

2. МАТЕМАТИКА (альгебра, стереометрія, тригонометрія, аналітика) збірник з поясненнями проф. Клименка.

Адреса: Verlag „Ukrainska Knyha“ Augsburg, Somme-kasern, Realgymnasium

"Наше Життя" Ч. 62 (94)

СПОРТ